

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

***«Κύρωση της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου
"Θέσπιση, περιεχόμενο και διαδικασία έκδοσης Ψηφιακού
Πιστοποιητικού COVID-19" (Α' 87) και ειδικότερες εγγυήσεις για την
προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»***

I. Γενικά

Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αποτελείται από 3 άρθρα. Με τις διατάξεις του Άρθρου 1 κυρώνεται η από 30.5.2021 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Θέσπιση, περιεχόμενο και διαδικασία έκδοσης Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 (Α' 87) και ειδικότερες εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 87 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α'). Με τις διατάξεις του Άρθρου 2 θεσπίζεται το πλαίσιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την έκδοση του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 και ρυθμίζεται ο τρόπος έκδοσης και η επαλήθευση της εγκυρότητάς του, με σκοπό τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας φυσικών προσώπων κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Τέλος, με τη διάταξη του Άρθρου 3 ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

A. Το Σύνταγμα, αναγνωρίζοντας το δικαίο της ανάγκης, ορίζει στο άρθρο 44 παρ. 1 ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει, μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου σε περιπτώ-

σεις εξαιρετικώς επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης. Οι Πράξεις αυτές θεσπίζουν κανόνες δικαίου τυπικής ισχύος ίσης με του νόμου και, συνεπώς, με αυτές δύνανται να τροποποιούνται ή να καταργούνται υφιστάμενες νομοθετικές ρυθμίσεις (βλ. ΣτΕ [ΟΛ] 1250/2003, ΣτΕ [ΟΛ] 3612/2002, ΣτΕ [ΟΛ] 3636/1989, βλ. και Επ. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, τ. 1, 15η έκδοση, 2017, σελ. 41 επ.). Σημειωτέον ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν παρεμβαίνει σε ό,τι αφορά τη σκοπιμότητα της Πράξης (άρθρα 30 παρ. 1, 50 και 82 παρ. 1 του Συντάγματος). Η εκτίμηση της συνδρομής των προϋποθέσεων κύρωσης Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου ανήκει στην αρμοδιότητα της Βουλής. Κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η συνδρομή των ουσιαστικών προϋποθέσεων του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος (δηλαδή, η ύπαρξη έκτακτων περιστάσεων εξαιρετικώς επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης) δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, διότι συνδέεται με την εκτίμηση της ανάγκης λήψης αυτού του μέτρου, η οποία ανάγεται στη σφαίρα της πολιτικής ευθύνης των πολιτειακών οργάνων που, κατά το Σύνταγμα, ασκούν την νομοθετική εξουσία (βλ. ΣτΕ [ΟΛ] 1250/2003, ΣτΕ [ΟΛ] 3636/1989, ΣτΕ (ΟΛ) 2289/1987). Συνεπώς, ο δικαστής ελέγχει, αφενός μεν, την τήρηση των διαδικαστικών προϋποθέσεων έκδοσης των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου (ΣτΕ [ΟΛ] 1250/2003), την έγκαιρη, δηλαδή, κατά το Σύνταγμα, υποβολή τους προς κύρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής (άρθρα 44 παρ. 1 και 72 παρ. 1 του Συντάγματος), αφετέρου δε, το περιεχόμενό τους υπό την έποψη της συνταγματικότητας. Ο έλεγχος αυτός λαμβάνει χώρα επ' ευκαιρία της προσβολής με αίτηση ακυρώσεως διοικητικών (ατομικών ή κανονιστικών) πράξεων που έχουν εκδοθεί βάσει Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου (βλ. Επ. Σπηλιωτόπουλο, τ. 2, όπ. π., σελ. 111, και Γλ. Σιούτη σε Απ. Γέροντα/Σ. Λύτρα/Π. Παυλόπουλου/Γλ. Σιούτη/Σπ. Φλογαίτη, Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, 2018, σελ. 210). Κατά το Σύνταγμα, οι Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου υποβάλλονται στη Βουλή για κύρωση εντός σαράντα ημερών από την έκδοσή τους, ή εντός σαράντα ημερών από τη σύγκληση της Βουλής σε σύνοδο, και πρέπει να κυρωθούν από τη Βουλή μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή τους. Σε αντίθετη περίπτωση, αποβάλλουν την ισχύ τους εφεξής και, συνεπώς, ισχύουν για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευσή τους μέχρι την εκπνοή της προθεσμίας για την υποβολή τους στη Βουλή, ή την απόφαση της Βουλής να μη τις κυρώσει (βλ. ΣτΕ 3636/1989). Η αναδρομική κατάργηση ή τροποποίησή τους είναι δυνατή μόνο με νομοθετική ρύθμιση, ή κατά νομοθετική εξουσιοδότηση (βλ. Επ. Σπηλιωτόπουλο, τ. 1, όπ. π., σελ. 42. Για τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου βλ., ενδεικτικά, Π. Παραρά, Η εφαρμογή του άρθρ. 44§1 του Συντάγματος, σε ΤοΣ 2 (1976), σελ. 195 επ., του ιδί-

ου, Αι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας, 1981, σελ. 110 επ., του ιδίου, Σύνταγμα 1975 – Corpus, τ. Ι, σελ.526 επ., Επ. Σπηλιωτόπουλο, όπ. π., τ. 1 σελ. 41 επ., και τ. 2, όπ. π., σελ. 111, Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 5η έκδοση, Ανατύπ., 2016, σελ. 252 επ., Αντώνη Παντελή, Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, 5η έκδοση, 2020, σελ. 455-457 επ., Αθ. Ράικο, Συνταγματικό Δίκαιο, 2009, τ.Ι / Β, σελ. 867 επ., Ευ. Βενιζέλο, Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου, 2021, σελ. 151 επ., Κ. Χρυσόγονο, Συνταγματικό Δίκαιο, 2η αναθεωρημένη έκδοση με τη συνδρ. Στυλ.-Ι. Κουτνατζή, 2014, σελ. 585 επ.).

Β. Αναφορικά με την έκδοση ψηφιακού πιστοποιητικού COVID-19 επισημαίνεται ότι, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τη 17η Μαρτίου 2021 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε πρόταση για τη δημιουργία ευρωπαϊκού πιστοποιητικού COVID-19, με σκοπό τη διευκόλυνση της ασφαλούς ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Πρόκειται για την πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με [το] πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης, με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)» (Βρυξέλλες, 17.3.2021 COM(2021) 130 final 2021/0068(COD)) και την πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με [το] πλαίσιο για την έκδοση, επαλήθευση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)» (Βρυξέλλες, 17.3.2021 COM(2021) 140 final 2021/0071 (COD)). Εν συνεχεία, τη 14η Απριλίου, το Συμβούλιο ενέκρινε την έναρξη των διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως προς την πρόταση αυτή. Η Επιτροπή ξεκίνησε την 7η Μαΐου πιλοτική δοκιμή της υποδομής διαλειτουργικότητας της ΕΕ, ώστε να διευκολυνθεί η επαλήθευση της γνησιότητας των πιστοποιητικών της ΕΕ και, αργότερα, την 20ή Μαΐου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με το ψηφιακό πιστοποιητικό COVID-19 της ΕΕ (βλ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δελτίο τύπου της 20ής Μαΐου 2021 «Ενωσιακό ψηφιακό πιστοποιητικό COVID: Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καταλήγουν σε συμφωνία σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής»).

Στη συνέχεια, την 1η Ιουνίου επετεύχθη η λειτουργία του τεχνικού συστήματος σε επίπεδο ΕΕ, το οποίο επιτρέπει την επαλήθευση των πιστοποιητικών με ασφαλή και φιλικό προς την προστασία της ιδιωτικής ζωής τρόπο.

Σύμφωνα με το σχετικό, νεότερο Δελτίο τύπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, «[η] πύλη της ΕΕ που δημιουργήθηκε μέσα σε μόλις δύο μήνες, επιτρέπει την επαλήθευση των στοιχείων ασφαλείας που περιέχονται στους κωδικούς QR όλων των πιστοποιητικών. Με αυτόν τον τρόπο οι πολίτες και οι αρχές θα μπορούν να είναι βέβαιοι ότι τα πιστοποιητικά είναι γνήσια. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, δεν ανταλλάσσονται ούτε διατηρούνται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Η έναρξη λειτουργίας της πύλης ολοκληρώνει τις προπαρασκευαστικές εργασίες σε επίπεδο ΕΕ. Από τις 10 Μαΐου, 22 χώρες έχουν ήδη θέσει επιτυχώς σε δοκιμή την πύλη. Ενώ ο κανονισμός θα εφαρμοστεί από την 1η Ιουλίου, όλα τα κράτη μέλη, τα οποία ολοκλήρωσαν με επιτυχία τις τεχνικές δοκιμές και είναι έτοιμα να εκδίδουν και να επαληθεύουν πιστοποιητικά, μπορούν τώρα να αρχίσουν να χρησιμοποιούν το σύστημα σε εθελοντική βάση. Ήδη σήμερα επτά κράτη μέλη – η Βουλγαρία, η Τσεχία, η Δανία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Κροατία και η Πολωνία – αποφάσισαν να συνδεθούν με την πύλη και άρχισαν να εκδίδουν τα πρώτα πιστοποιητικά ΕΕ, ενώ ορισμένες χώρες αποφάσισαν να δρομολογήσουν το ενωσιακό ψηφιακό πιστοποιητικό COVID μόνο όταν αναπτυχθούν όλες οι λειτουργίες σε εθνικό επίπεδο» (βλ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δελτίο τύπου της 1ης Ιουνίου 2021 «Ενωσιακό ψηφιακό πιστοποιητικό COVID: η πύλη της ΕΕ τίθεται σε λειτουργία σε επτά χώρες έναν μήνα πριν από τη λήξη της προθεσμίας»).

Όπως επισημαίνεται και ανωτέρω, σήμερα εκκρεμεί η επίσημη έγκριση της πρότασης των δύο Κανονισμών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Οι Κανονισμοί θα τεθούν σε εφαρμογή την 1η Ιουλίου, με περίοδο σταδιακής εφαρμογής έξι εβδομάδων για την έκδοση πιστοποιητικών ως προς τα κράτη μέλη που χρειάζονται επιπλέον χρόνο.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του Άρθρου 1

Η υπό κύρωση Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Κύρωση της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Θέσπιση, περιεχόμενο και διαδικασία έκδοσης Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19" (Α' 87) και ειδικότερες εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 87 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') της 30.05.2021. Συνεπώς, η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου υπεβλήθη εγκαίρως στη Βουλή, στις 02.06.2021, δύνανται δε να κυρωθεί από την Ολομέλεια της Βουλής εντός τριών μηνών από της υποβολής της.

2. Επί του Άρθρου 2

Διά του άρθρου 2 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου ρυθμίζεται το ζήτημα της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ως προς την έκδοση και χρήση του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19.

Συναφώς αναφέρεται ότι, σε εθνικό επίπεδο, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έχει εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές (1/2020, 18.3.2020) ως προς την «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο διαχείρισης του COVID-19». Σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, «[ο]ι πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της υγείας ενός φυσικού προσώπου, περιλαμβανομένης της παροχής υπηρεσιών υγειονομικής φροντίδας σε αυτό, συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν την υγεία, δηλαδή ειδικής κατηγορίας δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία υπόκεινται σε αυστηρότερο καθεστώς προστασίας» (σημείο 1 των κατευθυντηρίων γραμμών). Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι «[τ]ο δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι απόλυτο δικαίωμα. Πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη λειτουργία του στην κοινωνία και να σταθμίζεται σε σχέση με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας (αιτ. σκ. 4 ΓΚΠΔ). (...) [Η] εφαρμογή του νομικού πλαισίου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν συνιστά εμπόδιο στη λήψη των αναγκαίων μέτρων αντιμετώπισης του κορωνοϊού. Αντιθέτως, παρέχονται οι νομικές βάσεις για την αναγκαία επεξεργασία, με την επιφύλαξη ότι τηρούνται οι βασικές αρχές και εξασφαλίζονται οι σχετικές ουσιαστικές και διαδικαστικές εγγυήσεις και προϋποθέσεις σύννομης επεξεργασίας. Επισημαίνεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υγείας στο πλαίσιο λήψης μέτρων κατά του κορωνοϊού διενεργείται από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές ως απαραίτητη για λόγους δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας, στις οποίες περιλαμβάνεται και η προστασία έναντι σοβαρών διασυνοριακών απειλών κατά της υγείας κατ' άρ. 9 παρ. 2 εδ. θ' ΓΚΠΔ (βλ. αιτ. σκ. 46 και 52 ΓΚΠΔ). Ως εκ τούτου οι αρμόδιες δημόσιες αρχές αποτελούν τους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα απλά και υγείας (ειδικής κατηγορίας) για την προστασία της δημόσιας υγείας» (σημείο 4 των κατευθυντηρίων γραμμών).

Περαιτέρω, σε επίπεδο ΕΕ, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω (βλ. Ι. Β.), πρόκειται να τεθεί σε εφαρμογή Κανονισμός «σχετικά με [το] πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης, με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)» (βλ., συναφώς, δημοσιευθείσα πρόταση της 17.3.2021

COM(2021) 130 final, 2021/0068(COD)), η οποία περιέχει ρυθμίσεις σχετικές με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 9 της πρότασης).

Ως προς το υπό ψήφιση άρθρο, παρατηρούνται τα εξής:

α. Σύμφωνα με την παρ. 1, «[η] επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την έκδοση και χρήση του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 προς διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των φυσικών προσώπων-κατόχων του πραγματοποιείται για σκοπούς εκπλήρωσης ουσιαστικού δημοσίου συμφέροντος και σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (L 119) (Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων - Γ.Κ.Π.Δ.) και το εθνικό δίκαιο, και ιδίως τον ν. 4624/2019 (Α' 137)». Ευνόητο είναι ότι οι εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την έκδοση των ψηφιακών πιστοποιητικών θεωρούνται υπεύθυνοι επεξεργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Γ.Κ.Π.Δ. (βλ. άρθρο πρώτο παρ. 5 α' της υπό κύρωση Π.Ν.Π.). Περαιτέρω, σημειώνεται ότι, δοθέντος ότι γίνεται αναφορά σε εκπλήρωση σκοπών ουσιαστικού δημοσίου συμφέροντος η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα φαίνεται να διενεργείται επί τη βάση, αφενός, του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του Γ.Κ.Π.Δ. σύμφωνα με το οποίο «[η] επεξεργασία είναι σύμφωνη μόνο εάν και εφόσον ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: (...) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας» και, αφετέρου, του άρθρου 9 παρ. 2 περ. ζ' του Γ.Κ.Π.Δ., σύμφωνα με το οποίο, «η επεξεργασία είναι απαραίτητη για λόγους ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους, το οποίο είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο, σέβεται την ουσία του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και προβλέπει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων».

β. Σύμφωνα με την παρ. 3, «[τ]α δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας για την έκδοση του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19, τηρούνται, αναλόγως με την κατηγορία του πιστοποιητικού, για το χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για την επίτευξη του σκοπού της επεξεργασίας και σε καμία περίπτωση πέραν της περιόδου επίδειξης πιστοποιητικών προς διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19». Συναφώς παρατηρείται ότι, στο ίδιο πνεύμα με την προτεινόμενη διάταξη, βρίσκεται και η πρόταση του ανωτέρω Κανονισμού, καθώς, σύμφωνα με το σημείο της 2 (Νομική Βάση, Επικουρικότητα και Αναλογικότητα), «[ο]ι διατάξεις του προτεινόμενου

κανονισμού σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξετάσεων ή ανάρρωσης, καθώς και το πλαίσιο εμπιστοσύνης, θα πρέπει να ανασταλούν [κατά δόκιμη διατύπωση: «αναστέλλονται» ή «παύουν να εφαρμόζονται»] μόλις ξεπεραστεί η πανδημία COVID-19, δεδομένου ότι από το σημείο αυτό και έπειτα δεν θα δικαιολογείται η απαίτηση να προσκομίζουν οι πολίτες υγειονομικά έγγραφα κατά την άσκηση του δικαιώματός τους ελεύθερης κυκλοφορίας. Ταυτόχρονα, οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να τεθούν εκ νέου σε εφαρμογή αν ο ΠΟΥ κηρύξει εκ νέου πανδημία λόγω έξαρσης του SARS-CoV-2, παραλλαγής του ή παρόμοιας λοιμώδους νόσου δυνάμενης να προσλάβει χαρακτήρα επιδημίας».

γ. Σύμφωνα με την παρ. 4, «Αποδέκτες του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται σε αυτό για τον σκοπό της επαλήθευσης της εγκυρότητάς του είναι οι αρμόδιες αρχές ελέγχου των αναγκαίων εγγράφων για την είσοδο ή τη μετεπιβίβαση ταξιδιωτών στην χώρα». Εν προκειμένω παρατηρείται ότι οι ελληνικές Αρχές λειτουργούν ως αρμόδιες αρχές κράτους προορισμού δυνάμενες να εξετάσουν την εγκυρότητα του ψηφιακού πιστοποιητικού.

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2021

Οι Εισηγητές
 Δάφνη Ακουμιανάκη
 Χαράλαμπος Κύρκος
 Προϊστάμενος του Τμήματος Κοινοβουλευτικής Ιστορίας
 Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
 Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
 Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
 Αναπληρωτής Καθηγητής
 του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
 Επιστημονικών Μελετών
 Αστέρης Πλιάκος
 Καθηγητής του Οικονομικού
 Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
 Κώστας Μαυριάς
 Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών